

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem ve věci

žalobkyně: **T. V. P.**, narozená X
státní příslušnice Vietnamské socialistické republiky
bytem X

zastoupena advokátem Mgr. Markem Eichlerem
sídlem Nekázanka 888/20, 110 00 Praha

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 9. 2025, č. j. MV-140903-4/SO-2025,
o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě,

takto:

- I. Návrh žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě **se zamítá.**
- II. Žalobkyni **se ukládá povinnost zaplatit** Krajskému soudu v Ústí nad Labem soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, a to ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. V projednávané věci se žalobkyně podanou žalobou ze dne 29. 10. 2025 domáhá zrušení rozhodnutí žalované ze dne 26. 9. 2025, č. j. MV-140903-4/SO-2025, kterým bylo změněno rozhodnutí Ministerstva Vnitra, odboru azylové a migrační politiky, (dále jen správní orgán prvního stupně) ze dne 21. 7. 2025, č. j. OAM-2670-14/PP-2025, a ve zbývajících částech zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno prvostupňové rozhodnutí. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byla zamítnuta žádost žalobkyně k povolení přechodného pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie podle § 87e odst. 1 písm. a) bodu 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) a kterým byla žalobkyni stanovena pětatřicetidenní lhůta k vycestování z území České republiky podle § 87e odst. 4 zákona o pobytu cizinců. Žalovaná toto rozhodnutí změnila tak, že se žádost žalobkyně zamítá podle § 87e odst. 1 písm. a) bod 2 zákona o pobytu cizinců.
2. Podanou žalobou se žalobkyně domáhá, aby soud zrušil rozhodnutí žalované a dále aby žalované uložil povinnost uhradit žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Odkladný účinek

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

3. Žalobkyně v žalobě současně navrhla, aby soud žalobě přiznal odkladný účinek ve smyslu § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“). Svůj návrh odůvodnila tím, že přiznání odkladného účinku podané žalobě v daném případě může být výhradním prostředkem, jak lze dosáhnout toho, by konečný úspěch žaloby nebyl jen formální, ale i faktický. Rozsáhle citovala judikaturu Nejvyššího správního soudu a Městského soudu v Praze a z toho vyvodila, že situace žalobkyně je obdobná jako pozice cizinců v citovaných rozsudcích, že výkonem napadeného rozhodnutí by byla závažně narušena procesní práva žalobkyně účastnit se soudního řízení o žalobě a že nepřiznání odkladného účinku by znamenalo nepřiměřený zásah do jejího života.
4. Žalobkyně uvedla, že žije ve společné domácnosti se synem, který je občanem České republiky a pečuje o žalobkyni. Ve správním řízení doložila, že je ovdovělá, vážně nemocná a vyžaduje péči svého syna. Trpí hypertenzí, hyperlipidemií, vyšší glykemií, polyartrosou, polytopním vertebrogenním algickým syndromem a gastrisem, má omezenou hybnost a je zapotřebí, aby nebydlela sama. Ve Vietnamu nikoho nemá a syn je jedinou osobou, která se o ni může postarat. Žalobkyně je ve věku 75 let, důchod ve Vietnamu je malý a nepostačoval by na základní potřeby pro život.
5. Zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku podané žalobě by dle názoru žalobkyně mělo fatální dopad do života celé rodiny, protože by odloučení žalobkyně od rodiny bylo nepředstavitelné. Uvedla, že je přesvědčena, že její žalobě bude vyhověno, proto by i dočasný zásah do jejího života byl naprosto nepřiměřený. Dále uvedla, že si není vědoma, že by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout újma jiným osobám, nebo, že by mohlo dojít k ohrožení veřejného zájmu. U žalobkyně jde zcela nepochybně o nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám.

Vyjádření žalované k odkladnému účinku

6. Žalovaná k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě uvedla, že odkladný účinek žalobě by neměl být přiznán, neboť pro to nejsou splněny podmínky. Řízení o povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie bylo pravomocně ukončeno a žalobkyně tak není oprávněna pobývat na území České republiky. Nebyly splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě spočívající v nenahraditelné újmě, neboť žalobkyně hrozbu takové újmy neprokázala. K argumentaci žalobkyně, že nepřiznáním odkladného účinku by znamenalo nepřiměřený zásah do jejího života, neboť je jí 75 let, je vážně nemocná, starobní důchod ve Vietnamu by jí nepostačoval, žije ve společné domácnosti se synem, který o ni pečuje a finančně ji zabezpečuje a odloučení od rodiny by pro ni bylo nepředstavitelné, žalovaná uvedla, že v rámci pobytové kontroly bylo zjištěno, že žalobkyně byla zastižena sama v obchodě na adrese X, syn telefonicky sdělil, že bydlí střídavě v Karlových Varech a s matkou v Lubenci. Předložená zdravotní dokumentace žalobkyně neobsahuje údaje o tom, do jaké míry zdravotní potíže omezují žalobkyni v běžném životě, aby ji bylo možné vyhodnotit jako závislou na péči jiné osoby, její zdravotní stav je adekvátní věku a zjištěné skutečnosti nenasvědčují tomu, že si není bez osobní pomoci syna schopna zajistit své základní životní potřeby. Na výzvu k odstranění vad žádosti žalobkyně nereagovala.
7. Žalovaná uvedla, že udělení pobytového oprávnění v situaci, kdy žalobkyně nesplňuje základní podmínky stanovené zákonem o pobytu cizinců, nelze odůvodňovat pouhým odkazem na ochranu jejího soukromého a rodinného života, neboť ne všechny rodinné vazby jsou důvodem pro udělení pobytového oprávnění. Dále uvedla, že napadeným

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

rozhodnutím není pobyt žalobkyně na území České republiky zcela znemožněn a nedochází automaticky k odloučení žalobkyně od její rodiny. Žalobkyni nebylo uloženo správní vyhoštění ani zákaz pobytu na území České republiky a není jí tak znemožněno realizovat zde svůj rodinný život. Zamítnutí žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu neznamena absolutní překážku k pobytu v České republice.

Posouzení odkladného účinku soudem

8. Podle ustanovení § 73 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), platí, že podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. je přitom třeba vykládat tak, že jde o institut zcela mimořádný, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí před tím, než je podrobena soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě.
9. K přiznání odkladného účinku žalobě je přitom nutno kumulativně splnit tři podmínky, jejichž naplnění je prokazováno žalobkyní, a to jak předloženými tvrzeními, tak k návrhu doloženými důkazy. První podmínkou je existence újmy, která by byla žalobkyni způsobena výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí. Existence újmy, byť není výslovně v ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. vyjádřena, je bezpochyby nutným předpokladem pro posouzení následujících dvou podmínek, neboť při posuzování podmínky druhé a třetí je újma, která žalobkyni hrozí, poměřována s dalšími hodnotami, jimiž je újma jiných osob a veřejný zájem. Existence újmy je v některých typech řízení zjevná již ze samého žalobou napadeného rozhodnutí (např. rozhodnutí, jímž se ukládá majetková sankce), a žalobkyně tak nemusí způsobení újmy zvláště dokládat. Na druhou stranu v případech, kde není hrozící újma zjevná již z napadeného rozhodnutí, musí žalobkyně konsekventně tvrdit, že jí hrozí způsobení újmy, a musí své tvrzení i řádně doložit. Druhá podmínka, která musí být splněna, aby mohl být odkladný účinek žalobě přiznán, spočívá v existenci nepoměrně větší újmy žalobkyni, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a to ať už byly, či nebyly účastníky předchozího správního řízení. Při posuzování druhé podmínky provádí soud poměrování vedle sebe stojící újmy konkrétních subjektů. I tato podmínka může být s ohledem na charakter věci splněna již tím, že další osoby nebyly správním řízením dotčeny, neboť účastníkem byla pouze žalobkyně. O takový případ se jedná zejména u správního řízení trestního, kde je rozhodováno o vině a sankci. Splnění této podmínky bez dalšího nutného tvrzení žalobkyně a předložení relevantních důkazů musí být zjevné již z napadeného rozhodnutí. Konečně třetí podmínkou, která musí být splněna, je převážení hrozící újmy žalobkyně nad veřejným zájmem, kterým je vždy, avšak nejen, zájem na výkonu pravomocných správních rozhodnutí. U třetí podmínky soud zvažuje, zda zde hrozí natolik závažná újma žalobkyni, že veřejný zájem či veřejné zájmy musí dočasně ustoupit zájmům žalobkyně do meritorního rozhodnutí věci soudem.
10. Soud po vyhodnocení veškerých skutečností souvisejících s touto věcí dospěl k závěru, že návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě nelze vyhovět pro nesplnění první zákonné podmínky.

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

11. V projednávané věci žalobkyně brojí proti rozhodnutí, jímž byla zamítnuta její žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie. Tuto okolnost považuje soud pro danou věc za zcela stěžejní, neboť žalobkyně žádala o vydání povolení k pobytu, čímž se skutkový stav v posuzované věci podstatně odlišuje od situace, kdy např. dojde k zamítnutí žádosti o prodloužení přechodného či trvalého pobytu, neboť v důsledku takového rozhodnutí se postavení účastníka – cizince změní. V důsledku napadeného rozhodnutí žalobkyně neztrácí dané oprávnění k pobytu na území České republiky, protože takové nemá. Vzhledem k této skutečnosti se tak na dosavadním právním postavení žalobkyně nic nemění. V projednávané věci je tak vyloučeno, aby napadeným rozhodnutím mohla žalobkyni vzniknout bezprostřední, závažná a nenapravitelná újma ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s.
12. Soud také podotýká že skutečnost, že rozhodnutím správního orgánu prvního stupně, potvrzeným rozhodnutím žalované, byla žalobkyni stanovena lhůta k vycestování, neznamená pro žalobkyni faktickou bezpodmínečnou nutnost území opustit, s tímto následkem je spojeno až rozhodnutí o správním vyhoštění, přičemž hodnocení následků případného správního vyhoštění by bylo v projednávané věci předčasné.
13. Vzhledem ke shora popsaným skutečnostem, kdy je možno konstatovat, že žalobkyně ohledně již první ze tří kumulativně daných zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě nesplnila, ztratilo na významu, aby se soud zabýval případným splněním ostatních dvou zákonných podmínek, jak byly vymezeny shora, a soudu nezbylo než žalobě odkladný účinek nepřiznat.
14. Výrokem II. tohoto usnesení soud žalobkyni zároveň uložil povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. V daném případě vzniká poplatková povinnost dle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) *per analogiam*, až dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla návrhovateli (v tomto případě žalobkyni) uložena povinnost soudní poplatek zaplatit; tedy ukládá se až tehdy, pokud je o návrhu rozhodnuto (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví je dle položky 20 sazebníku soudních poplatků zpoplatněn částkou 1 000 Kč. Splatnost předmětného poplatku poté byla stanovena podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.
15. Soudní poplatek je žalobkyně povinna uhradit bezhotovostně převodem na účet Krajského soudu v Ústí nad Labem číslo: 3703-3024411/0710, vedený u České národní banky. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je: 4249001825.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

Ústí nad Labem 10. listopadu 2025

Mgr. Václav Trajer v.r.

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.